

— Hol vannak a bankárok meg a háztulajdonosok feleségei? A háború óta mindig azt hallottuk, hogy most „egybeforrta a nemzet”, most „ledőltek az egyes társadalmi osztályokat elválasztó falak”, mert most „mindannyiunknak egyformán nélkülözni és szenvedni kell”. A világért sem akarunk most újat mondani azaz, hogy ez is egyike ama nagy hazugságoknak, amiket a háború termelt és amelyekkel falhoz ákarták állítani a hiszékeny és tudatlan népet. Mindazonáltal adandó alkalommal még sem árt rámutatni ennek a főntebb említett hazugságnak a nyilvánvaló voltára. Mint például most is, amikor a lisztbizottságok helyiségei előtt már napok óta az asszonyoknak és gyerekeknek egész légiója verődik össze. Ezren és ezren zárandokolnak most a lisztbizottságok elé, hogy élelmiszer-igazolványaik ellenében kiváltsák zsir-, burgonya-, kenyér- és másféle jégeiket. Akárhogy is erőltessük meg a szemünket, nem látunk a sokasságban olyan asszonyt vagy gyereket, akik az ugynevezett jobb osztályhoz tartoznának. Csupa szegény asszony ez mind, a mezitlábos gyerekekre meg igazán nem foghatja rá senki, hogy bankárnak vagy háztulajdonosnak az ivadéka. Proletárgyerekek ők is, akiknek ha van, bizonyára csak egy pár cipellőjük van, amit azonban most nyáron kimélni kell és el kell tenni télire, amikor még sem lehet mezitláb járni. Hát hol vannak most azok, akik folyton a fülünkbe harsogják, hogy „mindannyiunknak egyformán nélkülözni kell”? Miért nem jelentkeznek ők is a zsirjegyekért meg a krumplidéudákért? Miért nem tülekednek ők is naphosszat a 20 dekás zsirjegyért? ... Nem bolondok, hogy tülekedjenek, amikor mindenük megvan. Az élelmiszerjegyeket nem az ő számukra rendszeresítették, hanem azok számára, akiknek a háború előtt is nélkülözni és szenvedni kellett, noha egész életük robotban tellett el. A különbség mostani és akkori életük között csak éppen annyi, hogy a háború előtt nem kellett félnapokat loholniok és ácsorogniok egy-egy kiló krumplióért vagy darabka kenyérért, mint most ... De a vagyonosok? Azoknak most is tele van az élesekamrájuk, azoknak a feleségeik és gyermekeik nem tülekednek a lisztbizottságok előtt, hogy hozzájussanak a 20 dekás zsirjegyhez, amely azonban a közelmúltban csak bűdös, sózott szalonnára jogosított. Azok csak elméletben nélkülöznek, a valóságban épp úgy telezabálják magukat, mint a háború előtt ... A háborús hazugságok között ez a „mindannyiunknak egyformán nélkülözni kell” a legföhláborítóbb és legundorítóbb.

— „Aki munkát kér, azt megverik a Közutinál”. E címen megírtuk június 5-kik lapunkban, hogy egy hadbavonult feleségét, aki többször volt már alkalmazásban a Közutinál, de mindannyiszor betegeskedése miatt kellett szolgálatát otthagynia, amikor újra munkáért jelentkezett, leringyózták és lelőtkék a lépcsőn. A Közuti igazgatósága megindította a vizsgálatot és az erről hozzá beérkezett cáfoló jelentések másolatát beküldötte nekünk is. A jelentések lényeges tartalmát már közöltük és ugyanakkor megjegyeztük, hogy a panaszoson a sor, hogy a cáfolatra válaszoljon. A panaszos asszony megjelent a szerkesztőségünkben és kijelentette, hogy teljes egészében föntartja panaszát. Az első közlemény kiegészítéseképpen közli még, hogy Vass Lajos főellenőr volt az, aki minden ok nélkül leringyóztá, Bartus főellenőr pedig lelőtkék a lépcsőn. Elmondta még, hogy közben napszámomunkát ajánlottak neki a Közutinál, ő el is fogadta, de már ott is hagyta, mert szerkezete nem bírja ezt a munkát. Véleményünk szerint a Közuti igazgatóságának nemcsak a főellenőroket, de a panaszos is meg kell hallgatnia. A panaszos határozottan állítja, hogy durván és föhláborító módon bánt vele a főntebb említett két ur, noha egyebet nem tett, minthogy munkát kért.

— Az adóügyi biztosok is háborús segítséget kérnek. Az adóügyi biztosok kérvénnyel fordultak az új pénzügyminiszterhez, mert sem családi pótlékot, sem ruhabeszerzési segélyt, sem pedig félárú vasuti igazolványt nem kaptak. A miniszterrel kéri, hogy az állami tisztviselőket megillető elbánásban részesítse őket és ehhez képest a külsőben álló fizetésrendezésnél rájuk is tekintettel legyen, a ruhabeszerzési segélyt és családi pótlékot részükre is utólagosan folyósítsa, a kedvezményes vasuti igazolványt pedig nekik is engedélyezze.

— A repestermés lefoglalása s a repece ármaximálása. A hivatalos lap a kormány rendeletét közli, amellyel az idei repestermést zár alá veszi. Az idei termésből származó repecemagot és vadrepecemagot követelhető legmagasabb árat pedig a következőképpen állapítja meg: kaposztarepece 90 K, réparepece 86 K, vadrepece 45 K tiszta súlyban, métermázsként, közpénzárítás mellett.

— A főváros szabadulni akar Gerleiektől. Ugy látszik tehát, hogy mégis csak különb legény Gerlei ur a főváros tanácsánál, polgármesterestől és alpolgármesterestől együtt. Gerlei ur, a Központi Tejesarnok igazgatója, a sarkára állt és azt mondta: itt én vagyok az ur, nekem nem parancsol sem a Központi Tejhivatal, sem a főváros tanácsa, sem a polgármester. A főváros tanácsa kissé röstelkedett, — fölháborodni nem mert ezen a legénykedésen — és amikor nyíltan kitört a háborúság Gerlei és Pikler, a Központi Tejhivatal volt igazgatója között, nagyon szigorú határozatot hozott, amelyben azt mondta, ha Gerlei nem veti magát alá a Tejhivatal rendelkezéseinek, akkor a törvényes eszközökkel fog vele szemben eljárni. És mi lett ennek a szigorú határozatnak az eredménye? A határozatot megszámozták, az iratárba került, Piklernek menni kellett és Gerlei ur tovább is legénykedett a Központi Tejesarnokban. Jött azután Moussong Géza. Alig hogy elfoglalta az új igazgató a hivatalát, a főváros tanácsa egy közleményben szerényen kijelentette, hogy immár rend van a Központi Tejesarnok és a Központi Tejhivatal között, most már respektálni fogják a Tejhivatal rendelkezéseit. Ez talán pár hét előtt történt. És most úgy hírlik, hogy a főváros szabadulni akar a Központi Tejesarnoktól, vagyis Gerleiektől. Mi annakidején, amikor a főváros a Központi Tejesarnokkal részvénytársasággá átalakulása után üzleti érdekeltséget kötött, nyomban kifejeztük aggodalmunkat, hogy ez az üzlet nem jó üzlet, mert a Központi Tejesarnok elavult berendezésével és vezetésével nem fog a főváros boldogulni. De hát a főváros, mint már annyiszor, most is sután fogta meg a dolgot. Ahelyett, hogy bátor lépéssel a tejellátást házi kezelésbe vette volna, a régi börtönláncra alapon kezelte ezt a dolgot is. A dolgnak a tulajdonképeni magyarázata azonban az, hogy a főváros tanácsa nem tudott megbirkózni Gerlei ur nagy hatalmával. És ahelyett, hogy ennek az urnak még idejekorán egyszerűen kitefette volna a szűrét és megfelelő embert állított volna a dolgok élére, úgy oldja meg most a kérdést, hogy megszünteti a Központi Tejesarnokkal való anyagi érdekeltségét. A főváros tanácsának ez a pipogya magatartása egy okkal több arra, hogy ezentúl is fokozott figyelemmel kísérjük az ehhez hasonló város-házi üzleteket.

— A bojkott fegyvere újságírók használatában. A Magyarországi Hirlapindósítók Szindikátusának választmányja szerdán délután ülést tartott, amelyen a folyó ügyeken kívül tárgyalta a Budapesti Újságírók Egyesületének átiratát egyik vidéki napilap budapesti tudósítójának ügyében, akinek az illető vidéki lap fölmondott. Minthogy a fölmondás más ürügy alatt ugyan, de voltaképen a fizetésemeléssel kapcsolatos okokból történt, az egyesület határozatilag kimondta, hogy ha bárki vállalná el az illető lap tudósítását a háború tartama alatt, azt bojkott alá helyezi. A Magyarországi Hirlapírók Szindikátusa a maga részéről örömmel üdvözölte a B. U. E. kartási együtértéséből fakadó határozatát és ahhoz hozzájárult.

— Munkássors. A keleti pályaudvaron egy tolatómozdony szerdán reggel elgázolta Bodó Pál 23 éves fűtőt. A szerencsétlen embert a Rókus-kórházba vitték, ahol nemsokára meghalt.

— Mattasich Géza ügye. Szerdán délelőtt kellett volna folytatódni a tárgyalás a tolonházban Mattasich Keglevich Géza ügyét. Mattasich arra kötelezte magát, hogy a tárgyaláson be fog mutatni egy 20.000 koronáról szóló takarékkönyvet, annak igazolására, hogy nem lehet a köznek terhére. Időközben azonban a főkapitány magához kérte az ügy iratát és így a tárgyalást nem lehetett megtartani. Különben is Ludovák Izák bécsi bankár, aki a háború kitörésekor gyarmatára nagykereskedő volt, most pedig Bécsben banküzletével foglalkozik, kijelentette, hogy három-négy éven át szívesen boesát még Mattasich Keglevich rendelkezésére 30.000–40.000 koronát évente, mert neki bizonyítéka van arra, hogy Mattasich ügyének elintézése után a Kőburg-családtól 300.000–400.000 koronányi végkielégítést fog kapni. Mattasichot nem is lehetne Magyarországból kintasítani, mert tudvalevően horvátországi alattvaló és csak arról lehetett volna szó, hogy a budapesti államrendőrség területéről, mint alkalmatlan és kellemetlen idegent, kitiltásák. A döntés ebben az irányban azonban csak később fog bekövetkezni.

— A rendőrség híreléből. Gróf Serényi János vőudukai uradalmából három rabmunkás, idős és ifjabb Rostás János és Kolompár Mihály, megszöktek. A szökevényeket a gyűjtőfogházba rendelték ki gazdasági munkára a gróf uradalomba. A rendőrség keresi őket. — Többrendbeli sikkasztás büntetést követelt a Türesányi József 50 éves nős szűbő, aki posztókat volt át, de a ruhákat el nem készítette, hanem a posztókat értékesítette és megszökött. A rendőrség keresi.

— Gázol a villamos. Kedden éjjel a Báthory-utca 9. számú ház előtt a villamos sínek mellett véres fejjel, eszméletlen állapotban találtak egy 50–55 év körüli iparoskülsőjű embert. Kilyét nem lehetett megállapítani. A Rókus-kórházba vitték. — Árky Akos nyugalmazott alezredes az Andrássy-ut és Vilmos Császár-ut sarkán fölgrott egy mozgásban levő villamoskocsira. Az alezredes nem tudott idejében fölkapaszkodni és oly szerencsétlenül esett vissza, hogy súlyos belső sérüléseket szenvedett. A mentők a Budafoki-ut 10. sz. alatt lakó rokonának lakására vitték. — A keleti pályaudvar előtt két villamoskocsi egymásnak szaladt. Az egyik kocsirol Wagner Karolin 60 éves gödöllői magánzónó leesett s súlyosan megsérült. A Rókus-kórházba vitték. — Ujpesten a Baross-utcában Nadlicsák József 29. gyalogezredbeli katonája egy Bur villamosra fölgrott, leesett és a kerekék alá került, amelyek mind a két lábát levágták. Bevitték a gróf Károlyi-kórházba. — A fegyvergyár előtt, a Soroksári-uton Gerő József 11 éves fia összeesett néhány fegyvergyári inasgyerekkel. Gerő elszaladt, a fiuk megkergették és Gerő egy villamos alá került, amely elgázolta. Az életveszedelmesen sérült fiut a Dolog-kórházba vitték.

— A nyugdíjas nők mozgalmá. A nyugdíjból élő nők országsszerte mozgalmat indítottak helyzetük javítása érdekében. A mozgalmat vezetői szerdán délutánra a Steinhardt-mulató helyiségebe országos értekezletet hívtak egybe, amely elhatározta, hogy megalakítja a Nyugdíjasok Országos Szövetségének női szakosztályát és ezentúl a nyugdíjas férfakkal karöltve folytatják akciójukat. A nyugdíjból élők helyzete a mai drágaságban nagyon nyomorúságos s inkább csak tengődnek s így minden okuk megvan arra, hogy helyzetük javítására törekedjenek s bizonyára mindenki rokonszenvesen nézi ezt a törekvést.

— Lopás a szállóban. Marianovics Mikló Boonyák katonaszökevény a keleti pályaudvar környékén megismerkedett egy beteges idegzetű bécsi cégvezetővel, akivel a Róma-szállóba ment. Itt elkezdtek inni s amikor már a cégvezető a sok italtól elkábult, Marianovics ellopta a bécsi ember 470 koronát tartalmazó pénztárcáját s egy cigarettatárcát és kedveséhez szökött, akivel 70 koronát elköltött. A katonai rendőrség Marianovicsot letartóztatta és nála még 400 koronát s a cigarettatárcát találta.

— Nem kell az élet. N. Emma 25 éves leány a Tompa-utca 9. számú házban levő szolgálati helyén lúgkővel megmérgezte magát és súlyos sérüléseivel a Szentistván-kórházba került.

— Az ismeretlen halott. A Gróf Haller-utca 20. számú ház első emelet 8. számú lakásába bement egy katona és keresett valakit, aki nem lakott ott. A katona megkérte a lakókat, engedjék leülni, mert rosszul érzi magát. Leült és lefordulva a székrol, meghalt. Személyazonosságát eddig nem sikerült megállapítani.

— Napirend Naptár: Csütörtök, június 21. A nap kel reggel 5 óra 3 perckor, nyugszik este 8 óra 59 perckor. A hold kel reggel 6 óra 40 perckor, nyugszik este 10 óra 24 perckor. — A miniszterek nem fogadnak. — A képviselőház ülése délután 3 órakor. — A förendház ülése este 7 órakor. — Múzeumok: Nemzeti Múzeum állattára 9–1-ig. Mezőgazdasági Múzeum 10–1 óráig. Társadalmi Múzeum (VI. Elővös-utca 3) 9–1-ig. — Könyvtárak: Nemzeti Múzeum Könyvtára 9–4-ig. Akadémiai Könyvtár 9–7-ig. Egyetemi Könyvtár 9–11-ig. Városi Nyilvános Könyvtár (Gróf Károlyi-utca 8–10) 8–8-ig. — Képtárak: A magyar mesterek csoportkiállításá Vágó Pál történeti festményével az Ernst-Múzeumban (Nagymező-utca 8. sz.), belépődíj 1 korona. A Szépművészeti Múzeum régi képtára, a Pálffy János-féle hagyaték régi képeivel és a Ferenczy-féle bronzgyűjteménnyel, nyitva 10–12-ig.

NYILTÉR.

Ebben a rovatban közöltekért nem vállal semmiféle felelősséget sem a szerkesztőség, sem a kiadóhivatal.

TURUL-CIPŐ

előrangú, elegáns és olcsó.
Előrusítóhely Budapestén:
Rákóczi-ut 14. Király-utca 30.

A monarchia minden nagyobb városában áll.

Lapszállításhoz

könnyű munkára

2 fuvaros

fölvéttetik. Cim a kiadóhivatalban megtudható.

Kifejezetten kérje a valódi

Riz Riza

cigarettahívelyt és papírt!
Utánzatokat ne fogadjon el!